

Előfizetési díj helyben:
 Egész évre . . . 8 frt=16 kor.
 Fél évre 4 frt= 8 kor.
 Negyedévre . . 2 frt= 4 kor.
 Vidékre 1 frttal több.

SZABADSÁG.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 VII-ik kör, Virág-utca. 337. sz.
 Ugy a kéziratok, mint a hirdetések ott vétetnek fel.
 „Nyilttér“ sora: 15 kr.

Hirdetési díj: Egész oldal 10 frt. Fél oldal 6 frt. Negyed oldal 5 frt.
 Ezenfelül minden hirdetésnél 30 kr. kincstári illeték fizetendő.

Megjelenik minden szerdán.

Egyes szám ára: 15 kr.

Kisebb hirdetéseknek minden szó után 5 kr. és a kincstári illeték számíttatik.

Csak bérmentes levelek fogadtnak el s kéziratok nem adtnak vissza.

Mit akar a polgármester?

Szabadka város polgármestere a mióta ezt az állást elfoglalta, nem tud felemelkedni arra a pártatlan és önálló helyzetre, mit be kellene töltenie.

Mamuzsits Lázár ha feltesz magába valamit, nehéz arról lebeszélni, és legyen álláspontja akár milyen nevetséges, ahhoz ragaszkodni szokott.

Mi történt vele most? — mire törekszik és így mit akar tulajdonképen?

Néhány hónappal ezelőtt a katolikus papság összehozotta Bács-Bodrogh vármegye és Szabadka város lakosságának tulitbuzgó polgárait, kezdeményezett egy katolikus nagy gyűlést, s aztán a főplébánia palotaszerű helyiségeiben tartottak egy szűkebbkörű összejövetelt is, a hol a mi polgármesterünk mintha még az érettségi vizsgát sem tette volna le, nagy hangon buzdította a papo-

kat és a többi jelenvoltakat: ne hagyják az egyetlen igaz és szent vallás dogmáit elpogányosítani, ne hagyják, hogy a társadalomban a zsidó és katolikus az új törvényjavaslatok szerint összekeveredjék s ne engedjék a katolikus hit hétszentségét megsérteni, melyek egyike szerint a társadalom fő intézménye: a házasság.

Ha ez volt az ő nézete, ezt legfeljebb helyteleníteni lehetett volna azoknak, akik ellenkező meggyőződésben vannak, s mi is belátjuk, hogy minden ember egy nézeten nem lehet, s habár a társadalom kétpártra szakad is, alapjában véve mind a két rész csak jót akarhat.

Ez a mi véleményünk.

Valljon szin az életben mindenki olyat a milyet akar, szegődjék azon zászlóhoz, a mely az ő elveit lobogtatja, de aztán legyen férfi is aki törni tud, de hajolni nem. Különösen a városi polgárok mestere, tehát a város első embere

kell hogy megbecsülje önmagát és vele állását is.

Mit tett a polgármester?

Hogy a papok az ő hiveikkel szervezkedtek, hogy állást foglaltak a magyar társadalmat reformálni törekvő országos törvények ellen, a mi polgármesterünk jónak látta magát biztosítani fölfelé is, kilépett a papok köteléke és keresztes hadjáratra induló lobogóik alól, keztyüt dobott a fanatikuskoknak és beállt a szabadon gondolkozó emberek közé. Megtagadta azokat az elveket, a miket hirdett nagy garral hónapokkal ezelőtt a katolikus gyűlésen.

Mit akar a polgármester?

Valljon azt hiszi, hogy már nem csak főispánt, de kormányt is buktathat vagy emelhet?

Kiesi ember ő ahhoz!

Hogy nézetét a papokkal szemben megváltoztatta, ez bizony nem volt valami fényes bizonyítéka az ő önállóságának, mert ez csak azt mutatja, hogy olyan ember ő

Tárca.

Amerikai magyar élet.

7. A barmok és gazdasági eszközök ára minőségükhöz képest különböző. A tehén darabja 20 dollártól lefelé, — ló 50 dollártól föl egész 200 sőt 500 dollárig és még feljebb. Juhok 4 és 5 dollártól fölfelé, darabonként, — koca disznó 7 dollártól föltelé, egy pár ökör 70 dollártól 115 dollárig. A tyúk párja 50 cent körül, a kacsa 80 cent körül, liba párja 2 dollár, pulyka darabja 1 dollár 30 cent, galamb párja 25 cent stb. Jó erős uj szekér 70 dollártól 85-ig, eke 12 dollártól felfelé, széna-kaszálógép 50 dollár körül, az aratógép 160 dollár stb.

8. A vadak közül a következőket láttam és ismerem itt: szalonka s több apró jó husu madár, továbbá két féle vadtyúk, vad kacska, vad liba, daru, polikán, — van továbbá borzeb, róka, sőt egy farkast is láttam a múlt héten, de ez a Magyarországinál kisebb világos szürke színt, és az embertől fél; vannak ezenkívül szarvasok, őzek. Vadászat kiki szabadon.

9. Építkezni lehet igen olcsón és lehet drágábban is, ki ahogy akarja. A téglák ezre 12 dollár körül van, a deszka minősége szerint igen különböző, de nem igen drága. Itt olcsón szokás építkezni. Fa van elég és fa tűzsekből gyorsan és szilárdan lehet épít-

kezni, a falakat kívül belül betapasztván. Ajtót ablakot lehet készen venni, telepeseink így építettek, házaik ugyszólván semmibe sem kerültek.

10. A legközelebi vasútállomás mely egyuttal forgalmi központ is, Yorkton, — mely telepüktől 8 angol mérföldre van — egy óra alatt belehet ide onnan lovagolni.

11. Munkásokat lehet kapni, — bár nagyon bőven nem vagyunk. Télen átlag 8 vagy 10 dollárért, nyáron pedig 18—25 dollárig havonként.

12. A közbiztonság a legjobb, a mit csak kívánni lehet. Itt lopni nem csak hogy nem szabad de nem is szokás. Künn a mezőn hevernek a gazdasági eszközök, senki sem bántja azokat. Telepüktön alig van záros ajtó.

18. Az uti költség New Yorktól Winnipegig úgy tudom, 20. vagy 22. dollár. A connecticut, a New York és New Jersey államokból jönni akaróknak azt ajánlom, hogy jöjjenek New-Yorkon át és a Pensylvánia keleti részén lakok is.

— A Canadian Pacific vasut társaság akadályokat gördített elének a nyáron mert nem az ő vonalai mentén telepedtünk. A mi telepünk a Manitoba and Northwestern vasut mentén fekszik, melyet a C. P. vasut megbuktatni szeretne, hogy azután megvehesse. A Canadian Pacific vasut az államtól sok kedvezményt kapott, viszont azonban köteles

a települni jövőket egyharmad áron szállítani. Hogy azonban családok ne fordulhassanak elő, azoknak, kik az Egyesült Államokból jönnek igazolni kell azt, hogy ők települni, nem látogatába jönnek. Az igazolványokat a C. P. vasut megbizottjai állják ki, és miután mi nem az ő vonalai mentén települtünk, nem adtak igazolványokat kik a nyáron jönni akartak, — bár megígérték, hogy adni fognak.

Hosszas kütködés után engedtek végre és 2 Winnipegi igazgatónak levelét nem rég kaptam meg, melyben biztosít hogy intézkedni fog, miszerint mindazok, kiknek nevét és lakcímét vele tudatom, igazolványt kapjanak.

Azoknak pedig, kik nem New Yorkon át akarnak jönni, ha ideje korán irnak nekem, szivesen ki eszközölöm az igazolványt, értesíteni fogom őket, hogy mely ut lesz részükre a legrövidebb.

Winnipegig igyekezzen mindenki jegyet váltani, Winipegen pedig kérdezősködjék e cím után „Hugo E Carstens-Dominion Immigration Officer“. E cím viselője egy derék barátságos fiatal ember, ki németül is tud, és nekünk a tavaszon segítségünkre volt és telepedésünkre barátja. Winnipegből azután egyenesen jön a vonat Jorktonig, — a menet díj 3 dollár. — A Magyarországról jövőknak igazolványokra szükségük nincs. Nekik azt ajánlom, hogy Brémán, vagy Hamburgon át jöjjenek a „Hansa Linie“ hajón, mert ennek hajói anélkül, hogy Angliát érin-

Szabadka város polgármesteri székén, mint a nád szál: arra hajlik a merre a szél követeli.

Hogy polgármesterünk ebben a kérdésben a mi nézetünket vallja, ezt okosan cselekszi, de nem kellett volna hónapokkal ezelőtt ellenünk rántani kardot a papok lobogója alatt, mert ez a folytonos ingadozás, az elveknek illetlen pocskolása nem lehet tiszta munka, a polgármesternek itt valami alattomos céljai vannak, és így nyitott kérdés marad Szabadka város nem egyszer botránnyhoz szokott közönsége előtt is, valljon:

„mit akar a polgármester?”

Mamuzsits Lázár Szabadka város polgármestere Noé bárkájából kibocsátotta az első madarat: megszemlélni a világ folyását. A szegedi kir. törvényszéknél Dr. Rózsa Izsó ottani ügyvéd által megindította az első sajtópert lapunk ellen 1894. decz. 5-én megjelent íly című közleményért:

„A ki haragszik, annak nincs igaza.”

Ez a közlemény az ő dicsőségteljes jubileumára vonatkozik.

Csodálat!

Régebbi számainkban nem talált a polgármester ennél nagyobb vádakat is?

Pedig voltak! . . .

Törvényhatósági közgyűlés.

Szabadka város képviselő testülete f. hó 14-én és 15-én délelőtt Vojnich

tenék, egyenesen jönnek Canadába Quebecen át Montreálig és magyarul beszélő alkalmazottakat is tart. Jegyet lehet váltani, Budapest, Bécs, Bréma vagy Hamburgtól egész Winnipegig, vagy akár Yorgtonig. Az utiköltség Magyarországról egész idáig egy tudom, hogy mintegy 120 forint a 3-ad osztályon — a másodikon természetesen több.

14. Az Egyesült Államokban azért nem telepedtünk meg, mivel ott jó földet ingyen em kaptunk, — de meglátjuk, hogy az Egyesült Államokból esapatonként jönnek a farmerok ide, — 35 mérföldre tőlünk épp oly telepesek laknak, kik Dacotából jöttek, — a mi kansasi farmercink pedig szintén ide vágynak, a Nebraskaiak, hogy mily állapotban vannak, olvastam a Nemzetörből. Nekünk a szárazságtól mely azokat nyomja, nem kell itt tartanunk, — Texas forró ege alá pedig, hogy ott gyapotot termeljenek, nem volt kedvünk menni. Végül tudom tapasztalatból, hogy egyes százezer holdakkal bíró földtársulatok, melyek igen kedvező feltételek mellett hívják birtokaikra a telepeseket, csak a saját hasznukat, és nem a földjeiket részlet fizetésre vásárlók boldogulását nézik, — kik hosszú esztendőök után is csak azt kénytelenek látni, hogy az általuk művelt föld nem tulajdonuk, és ők mintegy béresci az őket minden szükségeseikkel (leendő fizetésért) ellátott földtársulatoknak.

István főispán elnöklete alatt ismét összegyűlt egy kis barátságos kocsma-zásra.

Mintegy 50 tárgy, többé-kévesbbé fontos és érdekes, várt elintézésre és ezek közt legelső helyet foglalta el a kérdés: szavazzunk-e bizalmat a kormánynak vagy sem?

Ez a pont oly fontos és nagy horderejű volt, a mely mindenkitől teljes tiszteletet és komolyságot követelt.

Nem kevesebbről volt ugyanis szó, mint hogy Szabadka, a már-már ismét ellenzéki érzelmiinek hitt s a papoktól fellovált u. n. néppárt mozgalma által klerikálisnak híresztelt Szabadka város politikai elveit és magatartását nyilvánítsa.

S ebből a nagy horderejű szavazásból meggyőződünk, hogy városunk még mindig eléggé kormánypárti, vagy hogy virágosabb kifejezéssel éljünk, a szabadelvű eszmék híve.

Ámbár távol tartjuk magunktól a gondolatot is, hogy e szabadelvű magatartást megbíráljuk, s mi is inkább a tárgy fontossága iránti tiszteletünkön át áthatva komolyan szeretnők venni az egész dolgot, ha e dolognak nem adna olyan komikus ízt az a körülmény, hogy mind az a nagy jelentőségű törvényhatósági közgyűlés egy, a másnapi tánevizsgálomra legyezőkkel és fenyves-galyakkal dusan felezitrazott bál- és kocsmahelyiségben ment végbe.

Csodálni lehet-e tehát, hogy az a rendkívül népes és nevezetes közgyűlés elvesztette ráuk nézve minden varázsingerét, mert a kocsmái környezetben minden olyan színben tünt is fel, s az összes szónoklatokat és vitatkozásokat alig tekinthetjük egyébnek, mint kocsmái czivakodásnak és tósztozásnak.

Boldog város, boldog állapotok.

Hogy mindazonáltal nyom nélkül ne hagyjuk feladásba menni ezt az érdekes gyűlést, fel kell említenünk, hogy az egész vitát voltaképp Mamuzsich Mátyás prépost-plébános idézte elő, a ki az utanan kinevezett Bánffy-kabinet leiratát egyszerűen tudomásul venni kéri, szemben a tanács javaslatával, mely az új kormánynak bizalmat akar szavaztatni.

Élénk vita és kölesönös tromfolások után, melyben Mamuzsich Agoston, Mamuzsich Mátyás, Mamuzsich Lázár, Parkas Zsigmond, Miloszavlyevits Milán és Gálffy György vettek részt, a közgyűlés 124 szóval 55 ellenében a tanács javaslata szerint a kormánynak bizalmat szavaz és működéséhez támogatását (?) igéri.

Pyrrhusi győzelem!

Választás, tehát áldomás is volt; és pedig megválasztattak I. osztályú irnokká Vojnich Antal, a másod- illetve harmadsorban kandidált Weisz Miksa és Neumann Sámuel ellenében, II. oszt. irnokká pedig Périeses Péter, kit másod sorban kandidáltak, míg az első kandidátus Péies Antal kibukott. Az aljegyzői állásra hirdett pályázat meddő maradt.

Mindéz voltaképp csak az első napon történt. A második napon — választás hiányában — csak 2-3 képviselő gyűlt össze, azok is inkább vé-

gig ásitották azt a néhány érdektelen tárgyat, melyek legfontosabbika a Nemzeti Kaszinó építkezésére vonatkozó kérvény volt. Kiadták az építkezési bizottságnak.

Még azt a tudat sem öntött némi életet ebbe az unalmas pénteki ülésbe, hogy ismét kocsmában vannak. Mintha még a tisztviselő-bizottsági tagok is szenvedtek volna a tegnapi kocsmázás után — m a e s k a n y ö s z ö r b e n . . .

Egyébként a többi határozmányokat fölöslegesnek tartjuk felsorolni, annál is inkább, mert a tárgysorozatot közöltük a mult alkalommal, s azok legnagyobb része vagy egyszerűen tudomásul vétetett, vagy úgy is régen agyon ütött dolog.

Mamuzsits Mátyás prépost-plébános most már nyílt korteskedést csinál a polgármester ellen, mert ez nem akarja a papok szekerét tolni. Bizony kár, de ennek előbb-utóbb be kellett következnie. Két éles kard. Mind a kettő a népre támaszkodik, a: „népszava pedig isten szava!” — ezt tartja az irás!

Reverenda-korszak.

A mit századok megadtak, a mit a civilizáció megteremtett, a mit az emberszeretet és világosság a magyar világra árasztott: azt most kezdi a gyűlölség vallásháboru megbontani, lerombolni és a pokolba küldeni.

Az egyetértés és vallási türelem elment az igazsággal és hamissággal élethalál-harera; a zsoldár és olvasó forgatása helyett kezdik az atyafiak a szurós töviseket egymás arcába csapkodni.

A katolikus ember lovát csak a hitsorsos kovácsmester patkolhatja, katolikus bálon a református cigányt kizavarják gyantástól, a jó keresztények által emelt szószéken az Isten szent neve alatt üszköket dobálnak a szent atyák a hívők közé . . .

Nem feledkezhetik meg a közös házasságban élő férj és feleség, fia és leánya, hogy merre van a maga temploma, mert ha tán együtt ülve találná őket a róm. kath. templomi székben a valias és egy akol — egy pásztor varázsigenek meleg áhitata, — szétszakítja az Isten ígéjébe kever ellenségeskedés átok és szitok: a mi zug a kálvinista zsidó és lutheránus ellen, az állam és országgyűlés, kormány és király ellen!

Egymást érik a pap ellen való sajtóperek. Egymást érik a megbüntetések, a mit a király személyeért tesz azokon az ország, a kiktől azt várná a vallás és józan ész, a hazaszeretet és emberszeretet, hogy ők örizzék a korona szenségét, hogy ők oltalmazzák a koronásfőnek szent és sérthetetlen személyét!

Épülnek náluk a más vallásokat elváltató válaszfalak, kézbe kerülnek növendékeik kezében a legsötétebb kornak vallásüldöző borzalomkönyvei, a hol piros tűzkévék között égette reformátorait a legbarbárabb kor.

Elvakult tömeget gyűjtenek maguk köré Isten hivatott szolgálói és a szent fedél alatt a polgári házasság behozatalával a házasság helyett az ágyasságot, az egyházpolitikai törvények revíziójával a papok és papi birtokok elleni statárium vádját hirdetik a templomban.

Nem kell nekünk papi birtok.

Nem kell nekünk ágyasság.

Nem kell nekünk — a mai világnak — se a pap vére, se a pap zsirja.

Nem kell nekünk sem a papnak szabadsága, sem a papnak Isten-dogmája, hogy azt rabsággal, kötött szóval és pikantériák Ámor-leckéivel felcseréljük.

Nem kell nekünk egyéb, csak a papban: a pap, a könyvben: a könyv, és vallásban: a vallás.

Hazug szolga, pilitikai imádság és reverenda vallása: vesszen!

Nem akarunk mi egyebet, csak polgári házasságot társadalmi szempontból.

Nem akarunk mi egyebet, csak különválasztani a templomot a kortes csárdától.

Nem akarunk mi egyebet, csak azt, hogy ha már a papnak fekete reverenda kell: legyen legalább fehér a lelke.

Azt akarjuk hogy a pap eskettesse, keresztelje azt, a kit az ország és király elébe ad.

Azt akarjuk, hogy a pap úgy összekösse és úgy oldja az embereket, a mint azt egy ország népe, milliója és törvénye megkívánja és királya szentesíti!

Vermes Béla Szabadka és Baja városok főispánja lesz, — ezt újságolja egy pár fővárosi lap. Hát Dr. Vojnits István? Csak nem akar még el sem kezdett pályájától visszavonulni? — Különben mi Vermes Béla jelöltségét nem tudjuk komolynak tartani.

Irodalom, művészet.

Színház. Meg kell vallani, hogy az elmúlt színházi hét meglehetősen élénk és változatos volt. Alig volt nap, a melyre vendég-szereplés ne jutott volna. Végezzünk tehát ezekkel egy listát alatt kronologikus sorrendben.

Boross Endréné asszony, a ki férje jutalomjátékán lépett fel, kétségkívül annak bizonyult, a minék hallot-

tuk és vártuk: igen sympathikus megjelenésű, kedves soubrett, s ha mai felléptével okozott kellemetlen benyomást, úgy csak is azon kijelentésével, hogy az idén aligha lép fel többé színpadunkon, tett sokakat elégtelenné.

Alpár Irén kisasszony, a sor szerint második vendég a Czigány és Lenondás ez. ismert színművekben mutatta be az Országos Színművészeti Akadémiában nyert iskoláját. Hát bizony a kisasszonynak ez iskoláján és megnyerő orgánumán kívül egyéb tehetsége nem igen van, s csak azon esodálkozunk, hogy az Akadémia nem mutatta meg neki a különbséget éneklés és szavalás között. Mert ő azt nem tudja. Szerződésével aligha nyerne az igazgató.

Véber Ferike, a zombori színház naivája, már sokkal inkább művészi jelenség. A „Falu rossza“ nem épen hálás Feledi Boriskája szerepében oly impozáns jelét adta tehetségének, hogy szerződésével csak nyereség volna az igazgatóra; tiszta nyereség.

Palotay Piroška kisasszony a „Nemzeti színház“ tagja volt az utolsó vendég, a kit ezuttal hétfőn még csak az „Örök törvény“ben mint Sylviát láttunk, de meggyőződünk róla, hogy a kisasszony nem ugyanaz a művésznő, a kit pár év előtt rövid ideig tartó itt szereplése alatt bálványozott közönségünk, hanem — több. Nagyobb. Bájosabb. Elragadóbb.

Ande, ugylátszik, a mi szeszélyes közönségünk nagyon feledékeny.

Még csak az sem jutott eszébe, hogy az illem úgy hozná magával, hogy a színházat illenék megtölteni, ha másért nem, legalább a Nemzeti színház iránti tiszteletből. Es talán egy esokroeskát is illett volna nyújtani a művésznőnek vagy mi, legalább a nő iránti udvariasságból.

Bocsánatot kérünk, de ha művelt városnak akarunk látszani, nem elég egyszerűen Csantavért és Bajmokat majmolni új intézményeinkkel, hanem, legalább ilyen alkalmakkor illenék a színházba is el-el járogatni, vagy mi.

Bocsánatot kérünk, de ha egyszer rajtunk ragad a botváros guny-név, nem fogjuk azt lemoshatni; bocsánatot kérünk.

A mi az előadásokat illeti, természetesen csupa ismétlésekből állottak, kivéven a két jutalomjátékot.

Az egyik Boross Endre, kedvelt komikusunké volt kedden, f. hó 12-én, „Düplán papá“-val.

A sajnós, ezuttal is mérsékelt számú publikum, melegen tüntetett elismerésével kedvenczével szemben. Persze csak tapssal. Pedig hát azt nem lehet felváltani aprópénzre.

Nagyon szeretetre méltó volt Bónis és szintoly ügyes Nikó Lina.

A másik Iványi Antalka jutalomjátéka lett volna szombaton, ha... de ne beszéljünk erről. Fájó seb ez, különösen Antalkának. Igaz, hogy az ugyanakkor tartott tánczvigalom is visszatartotta a szép kis Iványi hölgytiszteletőinek nagy seregét. „Szuzsi ur keservei“ czimű bohózat ment, a czimszerepben a jutalmazandóval. Ügyes volt. Bónis ma is szerfölött kedves

szeleburdi volt. Nagy Gyula és Boross Ferike is részt kaptak az est sikereiből. Csak az erkölcsiből. Isten ments, ha az anyagiból is részt kellett volna venniük.

— **Lehetetlen**, hogy a magyar hírlap-olvasó közönség a legnagyobb örömmel föl ne karolja azt a másfél év óta megjelenő hírlapot, mely Világnapló címen, a hét végén összegyűjtve közli a hét folyamán a világ, de főleg a magyar hírlapokban és szakközönyökben megjelent érdekes híreket és cikkeket. Nélkülözhetetlen segédűjság ez mind azok részére, akik csak egy vagy két hírlapot járatnak, mert itt megtalálják a többi lapok érdekes közleményeit. Ez a rendkívül szépen kiállított újság elejétől végig érdekes és oly ügyesen van szerkesztve, hogy a legkényesebb igényű olvasó is kielégíti. Előfizetési ára 1 frt 50 kr Budapest, Üllői-ut 46. szám alá küldendő be.

A „Szabadság“ szerkesztősége és kiadóhivatala 1895. évi Ápril hó 24-től 1. kör Damjanich utca 118. sz. házba helyeztetik át az ugynevezett Galinszky-féle házba, hol lapunk szerkesztője Szalay László A. ügyvéd rendezti be ügyvédi irodáját.

HIREK.

— **Albrecht főherczeg** Ő Felsége a király nagybátyja f. hó 18-án déli 12 órakor Arcoban jobblétre szenderült. Történelmi alak lévén, multját majd csak a jövő század lesz hivatva igazságosan méltányolni.

— **Antunovich Andor** városi alkaptányt és családját mély gyász érte, a mennyiben a család feje: Antunovich István helybeli földbirtokos a napokban bevégezte földi pályafutását. Az elhunyt közéletünkben szerepet nem játszott, családjának és gazdálkodásának élt csupán. Nyugodjék békében!

— **Bukások.** Schulhoff Herman és Rosnofszky-féle kereskedő czégek mint sajnálattal értesülünk, — fizetési képtelenséget jelentettek be. Mire e sorok megjelennek, valószínű, hogy a csődöt is elrendelik. Az idők jele!...

— **Az árviz** országosan kezdi fenyegetni folyó mentén fekvő községeinket s a többek között Temesvár város egy része is az áradással küzd. Ha a hótömegek olvadása a Kárpátokon megindul, a szerencsétlenség előre ki sem számítható.

— **Jókai Mór**, a nemzet koszorus költője ma ünnepli születésének 70. évfordulóját. Kívánjuk mi is, hogy a nagy költő a magyar irodalom dicsőségére ifju erőben és egészségben sokáig éljen.

— **Két büntetés.** Mamuzsits Bódog ügyvédet közokirat hamisítás miatt, Kovács Lajos előnyösen ismert jellemzészt pedig szintén okirat hamisítás, csalás és sikkasztás miatt a szabadkai kir. törvényszék a napokban börtönbüntetésre ítélte. Az előbbi 4 hónapot, az utóbbi egy évet kapott. — Erre visszatérünk még.

— **Lónárd Máté** nyugalmazott főispánunk, a ki Szabadka város zivataros multjában annyi érdemet szerzett, mint kevés más ember, — sajnosan vett értesüléstünk szerint a mult héten súlyosan megbetegedett, azonban a legújabb hírként jobban érzi magát; kívánjuk, hogy ez a javulás állandó legyen.

— **Iványi Antal**, a helybeli színtársulat nagyratörőkvő fiatal színésze, mint halljuk, meghívást kapott a budapesti Népszínház igazgatóságától 3 es-tére terjedő szerződési czélből való fellépésre. A szerencsés kis Iványi természetesen két kézzel kapott a kedvező alkalmon.

— **Szabadka** és környékén az utolsó napok alatt csikorgó fagyos idő volt, ugyannyira, hogy a hullámzó Palics is a sekélyebb helyeken földig befagyott. A hőmérő pusztáinkon fagypont alatt 18—19 R. fok között, a városi udvarokban pedig 14°-ig váltakozott. A maró hideg tegnap délután enyhülni kezdett és így valószínű, hogy a márczius közeledtével a hideg szobában di-dergő szegény ember sorsa is jobbra fordul.

— **A vasuti kocsikban** és állomási helyiségekben elhagyott s eddig tulajdonjogilag senki által nem igényelt tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérneműek, botok, nap-és esernyők stb. f. év és hó 26-án d. e. 9 órakor a m. kir. államvasutak Szabadka állomásának gyorsáru feladási raktár helyiségében tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

— **Egy félre ismert zsoni** jelentkezett tegnap délután lapunk szerkesztőségében, aki alkalmazást keresett, előadva, hogy mindenre képes: ír, olvas, magyarul, németül, szerbül, ha kell zongorázik, de ha kell a földalól csalja fel a hangokat és hasbeszélő is. Nekünk e féle szerelvényre szükségünk nem lévén, utasítottuk a rendőrséghez, jelen-téné be lakását ott. A kinek tehát szüksége van ilyen segédletre, az jelentkezék a kapitányságnál, az talán utba fogja igazítani, hogy hol lakik az illető mert nálunk lakását elárulni nem akarta. Egyébként meglehet hogy a szabadkai rendőrség szokása szerint az ilyen házi pumpolókat nem is ismeri.

— **Nagy álarcos bál**at rendez Pudler Dániel volt tánczmester a „Pest“ szálloda nagytermében f. hó 26-án, mely az előkészületek után itélve fényesnek és népesnek ígérkezik. Belépő-jegy 60 kr.

Az „önkéntes tüzoltó-testület“ f. évi márczius hó 10-én délután 3 óra-kor, a városháza tanács-termében tartja meg III-ik rendes közgyűlését, melyre a testület összes tagjai meghivatnak. Tárgy: 1. Évi jelentés. 2. Alapszabályok módosítása. 3. Tisztviselői-kar és a parancsnokság megválasztása. 4. Szám-vizsgálók választása. 5. Netáni indítványok. Szabadkán, 1895. évi február hó 16-án tartott parancsnoksági ülésből. A parancsnokság.

— **A csuszós gyalogjárdák és középületeink folyósói** annyira veszedelmessé váltak, hogy lábfejzomítás nélkül különösen a reggeli órákban alig

lehet azokon elgyalogolni, Usodálatos. Hát Szabadkán nem volna homok? Ha már a polgármester nem gondolko-zik, talán a törvényszéki elnök is fi-gyelembe vehetné ezt a veszedelmet.

— **Rózsa-bál volt Palicson** szom-baton este a Vermes-féle tó-parti kocsmá helyiségben. A mint értesülünk, nem vertek agyon senkit.

— **Hatóságunk** a tömérdek hó eltakarítása körül elég erélyt (?) fejt ki, s a hó kihordása meglehetősen gyorsan eszközöltetik is, a magánosokra azonban nagy teher volt ez a tél, mert az udvarokból kihordott hótömegek lerakására távoli terek jelöltettek ki.

— **Farkas Menyhért**, a híres lottó király f. h. 17-én 5 évi raboskodás után elhagyta a csillag-börtönt és ártatlan-sága folytonos hangoztatásában Aradra utazott, hogy ott mint mű-asztalos foly-tassa kitanult mesterségét.

— **„A kereskedő ifjak társulata“** szombaton, f. hó 16-án tartotta farsangi mulatságát a pétervárad 70. ezred zenekarával. A mulatságot megelőzőleg a zenekar, illetve annak csak 1/3 része, mert csak annyi jött, tisztelgett Taussig Vilmos elnök főtéri üzlete előtt eljátszva néhány dalt, mire a megít-sz-telt megvendégelte őket. A mi a banda minőségét illeti, mint halljuk, bizony az oly kevéssé volt fényes, hogy az egyesület jövőre bizonyára befogja látni, hogy mégis csak nincs párja a mi Piros Józsinknak.

— **Vasutépítkezés Szabadkán.** A magyar királyi államvasutak Budapest-déli üz-letvezetősége Szabadka állomáson építendő „térfelegyelőségi épület“ összes munkáinak biztosítására hirdet nyilvános ajánlati verseny tárgyalást. Ezen épületre vonatkozó, ajánlati költségszámítási és szerződés-minta valamint a munka végrehajtására vonatkozó általános és részletes feltételek a nevezett üzletvezető-

ség pályatartása és építési osztályában — kllsó-kerepesi ut, nyugdíj intézeti ház csoport, továbbá a szabadkai osztálymérnök-ségnél megtekinthetők. A szabályszerűen fel-bélyegzett és kiállított ajánlatokat 1895. már-czius 1-én déli 12 óráig fogadja el a buda-pesti-déli üzletvezetőség titkársága. Az aján-lati egységarakat az összeget tisztán és ol-vashatóan számokkal kell kiírni a megjegyzés rovatban betűkkel is. A bánatpénz 400 frt, melyet 1895. febr. 28-án déli 12 óráig kell letenni — esetleg értékpapírosokban is letehető — a nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztár-nál. Ajánlatok csak az összes munkákra fogad-tatnak el.

— **A fehér kereszt egylet** szabadkai fiókja elhatározta, hogy a szabadkai szegé-nyek között a boállott szigorú tél okozta nyomor enyhítése czéljából 200 frtot oszt szét, s hogy a segély a reá szorulókra nézve köny-nyebben hozzáférhető legyen, egyrészt a kü-lönböző hitfelekezetek lelkészeinél, másrészt az egylet védnökője Vojnits Szemző Jozefa urnó, egy a női választmány tagjainál u. m. Vojnits Adamovich Livia, Mamuzsits Jakob-esits Erzsébet, Kiss Bió Erzsébet, Antunovits Józsefné, Birkás Adrien, Bieskey Vojnits Ma-riska, Magyar Györgyné, Manojlovits Melanie, Milassin Ignáczné, Milassin Miklósné, Parse-tics Félixné, Pertics Mihályné, Schilling Kál-mánné, Szabados Jánosné, Szigeti Józsefné, Törley Gyuláné, Taussig Vilmosné, Vojnits Etelka, Vojnits Jakabné és ifj. Vojnits Sán-dorné urhölgyeknél helyeztet el szétosztás végett aránylagos összegeket. Segélynyerés czéljából a nevezett urhölgyek bármelyikénél, vagy a hitfelekezetek lelkészeinél lehet je-lenkezni.

Feladvó szerkesztő:

SZALAY LÁSZLÓ A. ügyvéd.

Főmunkatárs:

MAMUZSICH BÉLA.

BÉRBE ADANDÓ LAKÁS!

Szabadkán, IV. körben Damjanich-utca 13. sz. a. levő

Szudárovics-féle házban

folyó évi április hó 24-ére a következő lakások vehetők bérbe:

- 1.) 3 utcai szoba, egyik szoba alkovval, (melyhez esetleg még két udvari szoba hozzacsatolható) előszoba, konyha éléstár, pince, az egész lakrész előtt folyosóval.
- 2.) 2 utcai szoba, egyik szoba alkovval, előszoba, éléstár, konyha, kamra, pince, külön elkerített kerttel, (az egész lakosztályhoz külön bejárattal).
- 3.) Két udvari szoba, konyha, előszoba és pince.
- 4.) Két udvari szoba, konyha és pince.
- 5.) Két udvari szoba, konyha, éléstár és pince.

Értekezhetni Szudárovics Józseffel (lakik a fent jelzett bérbeadandó házban) vagy dr. Reisner Lajos ügyvéddel, lakik: VIII. kör, Kossuth-utca 22. sz. Polyákovics-féle házban.